

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

12. nedeľa po Svätej Trojici: Boží dar reči (3. 9.2017)

Dan 12, 3

Ale, múdri skviet' sa budú ako blesk oblohy a tí, ktorí mnohých privádzajú k spravodlivosti, budú ako hviezdy na večné veky.

Bratia a sestry

Na svete stojí veľa stavieb, o ktorých vlastne ani ľudia nevedia, z akým zámerom boli postavené.

Pozrite sa na veľkú pyramídu v Gize. Jedná sa o jednu z najväčších stavieb, ktoré sa nachádzajú na tomto svete. V štandardnej egyptológii sa udáva, že ju dal postaviť v rokoch 2 600 – 2 580 pred Kr. druhý kráľ 4. dynastie Chufu (Chufev, gr. Cheops), usudzuje sa tak z početných nápisov jeho mena na kameňoch aj vo vnútri pyramídy. V súčasnosti však iba málokto pozná jeho meno, ale čo sú to egyptské pyramídy vie pravdepodobne každý človek na svete.

Jeden indický šach zase na počesť svojej manželky postavil Tádž Mahal. Roku 1629 pri pôrode jedenásteho dieťaťa zomrela manželka indického mogula. Mala 36 rokov a bola už 17 rokov vydatá. Jej manžel Šáhdžahán stratil tým nielen milovanú ženu, ale aj múdru politickú radkyňu. Vraví sa, že za ňou trúchlil celé dva roky (podľa iných správ mu bolesťou zbeleli vlasy). Zložil sľub, že postaví pomník, ktorý bude hoden jeho ženy, niečo celkom mimoriadne. Nemožno poprieť, že sa mu to aj podarilo. Ardžumand Banu, známa tiež pod menom Mumtázmahal (vyvolená paláca), dostala takto neobyčajný náhrobok, ktorý sa označuje skratkou jej mena Tádž Mahal. Ani jemu sa však nepodarilo uchovať pamiatku na jej meno, pretože sa volala Ardžumand.

Alebo sa pozrime na veľký Čínsky múr. Astronauti ho môžu pozorovať z vesmíru. Je vlastne jedinou pozemskou stavbou, ktorá je viditeľná z Mesiaca. Prvý Čínsky múr bol postavený za vlády Prvého cisára, zakladateľa epizodickej dynastie Čchin (Qin). Na stavbu bolo nasadených státisíce ľudí, predovšetkým zajatcov a trestancov. Nebolo to budovanie z ničoho, ale skôr prepojenie už existujúcich úsekov opevnení postavených v období bojujúcich štátov v 5. – 3. storočí pr. Kr. Tiahol sa omnoho severnejšie, než dnešný múr a zachovali sa z neho iba nepatrné ostatky. Aj nasledujúce dynastie budovali vo väčšej či menšej miere obranné múry na severnom pomedzí. Dnešnú podobu získal múr za dynastie Ming, kedy bol prebudovaný do veľkorysých rozmerov s použitím trvanlivých materiálov (kameň, pálené tehly). Múr pochopiteľne nemal za úlohu odraziť masívny útok nepriateľského vojska, ktoré by hradby dokázalo preliezť. Jeho úlohou bolo sťažiť polokočovním kmeňom ich lúpežné nájazdy do vnútra impéria. Ale nikto si pritom nespomenie na Čchin Š- chuang – tiho, ktorý túto najrozsiahlejšiu stavbu sveta nechal vybudovať.

Všetci títo ľudia zostali v pamäti ľudstva zabudnutí. Lenže ty – brat a sestra – môžeš zanechať v tomto svete svoju trvalú pečať. Pýtaš sa ako? Tým že budeš duchovne sprevádzať druhých ľudí k Ježišovi Kristovi. Biblická kniha Daniel zasľubuje: *Ale, múdri skviet' sa budú ako blesk oblohy a tí, ktorí mnohých privádzajú k spravodlivosti, budú ako hviezdy na večné veky.*

Louis Pasteur, priekopník imunológie žil v 19. storočí. Bolo to zároveň obdobie, kedy tisíce ľudí na svete zomierali na besnotu. Celé roky pracoval na vakcíne. Práve vtedy, keď sa ju rozhodol vyskúšať sám na sebe, pohrýzol besný pes deväťročného chlapca Jozepha Meistera. Chlapcova matka ho prosila, aby spomenutú vakcínu vyskúšal na jej synovi. Pasteur teda dával chlapcovi desať dní injekcie s ešte dovtedy nevyskúšanou vakcínou proti besnote. Vakcína zabrala a chlapec prežil. Keď si

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

o niekoľko desaťročí Pasteur ako starý muž vyberal epitaf na svoj náhrobný kameň, požiadal, aby mu na náhrobný kameň vyryli iba tri slová: „Jozeph Meister prežil!“

Tvojím najväčším odkazom brat a sestra môžu byť ľudia, ktorí získali večný život, pretože si im pomohol ku viere a následne si ich duchovne sprevádzal. Pán Ježiš povedal: *Duch je, ktorý obživuje, telo nič neosoží. Reči, ktoré som vám hovoril, sú duch a život.* (Ján 6, 63). Čo sa dotýka srdca? Čo mení ľudské životy? Slová Pána Ježiša Krista.

Netvrdím, že teraz musí ísť každý podobne ako scientológovia a rozdávať ľuďom letáky a rozprávať sa s každým na ulici o podstate života. Dá sa to aj nenásilne, cez osobné priateľstvá, alebo svedectvo vlastného života.

Svetoznámy hudobný virtuóz Albert Schweitzer odišiel do Afriky, kde postavil nemocnicu v Lambaréne. Liečil tam chorých černochoch, ktorí nemali na okolí žiadnu lekársku starostlivosť. Keďže bol vynikajúci organista, konal po Európe turné, odohral niekoľko koncertov v rôznych významných katedrálach a za výťažky z koncertov financoval chod svojej nemocnice v Afrike. Popri nemocničnej starostlivosti bolo pacientom nenásilnou formou zvestované evanjelium.

Dobrý pedagóg zase môže veľa toho urobiť pre výchovu generácie, ktorá prichádza. Vsúvať im správny pohľad na život a takýmto nenásilným spôsobom im na svojich prioritách života ukázať Ježiša Krista, ktorý to dobré ovocie v nás pôsobí svojím Duchom Svätým.

Skrátka, v každom povolání sa stretávame s určitým kolektívom ľudí. Všetci nás pozorne vnímajú, preto nemusíme hovoriť veľa. Oni si už niekedy nájdu priestor, kedy sa začnú pýtať aj otázky viery a my sa môžeme potom za nich modliť.

Študenti, žiaci teraz začínajú spolu s pedagógmi nový školský rok. Byť vzdelaným je potrebné. Rozvíjať svoje manuálne zručnosti, ako aj svoje rozumové schopnosti. Učiť sa, rozvíjať svoj intelekt, pripravovať sa na budúcnosť. Ani nevieme, čo sa nám kedy v živote zide. Preto platí príslovie: „Čo sa za mladi naučíš, na starobu akoby si našiel.“

Biblická kniha Daniel nám prízvukuje: *Ale, múdri skviť sa budú ako blesk oblohy a tí, ktorí mnohých privádzajú k spravodlivosti, budú ako hviezdy na večné veky.* Ako kresťania musíme pracovať aj na svojej viere. Hlbšie poznávať Pána Boha, približovať sa k Nemu, duchovne rásť. Ono sa to neudeje samo od seba. K tomu nám budú pomáhať od septembra nedeľné služby Božie, ako aj ďalšie biblické skupinky pre deti, mládež, ako aj pre dospelých. Tu sa spoznáme hlbšie a naučíme sa viac poznávať Pána Ježiša Krista. Vieru potom premeníme na konkrétne skutky lásky. To je tá živá stopa, ktorú nechávame v srdciach druhých ľudí, s ktorými sa stretávame a trávime určitý čas.

V dnešný deň budeme prisluhovať sviatosti Večere Pánovej, kedy môžeme zastať pred Božou tvárou a prehodnotiť doterajšie hodnoty svojho života. Môžeme prijať Božiu posilu a múdrosť. Niekedy sa nám stáva, že človek pristupuje k tejto sviatosti akosi automaticky a ani si hlbšie nevšimne, že bol pri stole Pánovom. Niekedy ho Božia sila premôže, poznamená jeho odhodlanie k tomu, či onomu. Niekedy ho privedie na iné myšlienky, ako doteraz. Niekedy sami nemáme prehľad o vnútornom dianí nášho života. Večera Pánova sa však ukladá do našej mysle a srdca. Ukladá sa do našej pamäti spolu s menami tých, s ktorými sme smeli jesť telo Kristovo a piť z kalicha. Takto nás Večera Pánova sprevádza po celý život. Prepája našu mladosť, dospelosť a starobu. Vždy sú v nej zahrnuté momenty zrady a smrti. Zároveň víťazstva. Preto je golgotský kríž tým najvýznamnejším pamätníkom v dejinách ľudstva. Nech je aj dnes táto sviatosť miestom nášho stretnutia, kedy v nás Kristus vykoná svoje dielo

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

a pomôže nám na ceste nášho života, aby sme celým srdcom vyznávali: *Nie nám ó Hospodine, nie nám, ale menu Tvojmu daj česť pre svoju milosť a vernosť (Ž 115,1).*

AMEN.